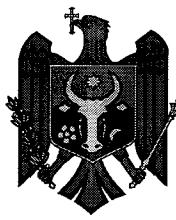

**Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria CHIȘINĂU (sediul Centru)
MD-2001, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73
tel. 022-27-27-40**

**Высший Совет Магистратуры
Суд Кишинэу (Офис Центру)
MD-2001, мун.Кишинэу, ул. Штефана
Маре, 73
тел. 022-27-27-40**

Dosar nr. 3-224/18

Curtea Constituțională

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), vă expediază spre examinare sesizarea privind excepția de neconstituționalitate.

Anexa: Copia încheierii din 28.09.2018 – 4 file

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, cererea de chemare în judecată.

Judecător

Victoria Sandu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR. <u>1399</u>	
<u>10</u>	<u>10</u>
<u>20</u>	<u>18</u>

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28,
mun. Chișinău, MD-2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPTIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. **Pruteanu Victor**
2. Funcția: **Avocat**
3. Adresa: mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru, 11, ap. 36
4. Tel. **069318199**
5. Numele și prenumele reprezentantului **Gligor Viorica**
6. Ocupația reprezentantului **Avocat**
7. Adresa reprezentantului **mun. Chișinău, str. Pușkin, 50, ap. 36**
8. Tel. **069343919**

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității prevederilor:

1. Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ...

Art.IV – Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 8 februarie 2007), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

...
7. Articolul 20:
litera g) se abrogă;

...

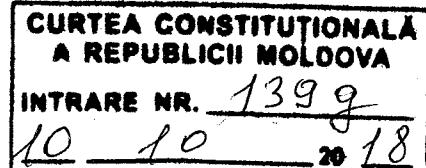
2. Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2016, nr. 156 din 01.07.2016

Anexa 5 Tipuri de drepturi și de venituri din care nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii

Prin derogare de la art. 23 din Legea nr. 489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri:

...;

9) indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate la art. 186 din Codul muncii nr. 154-XV din 28 martie 2003, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit ..., art. 26 alin. (3) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, ... ;

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

La 19.02.2018 reclamantul Victor Pruteanu a depus cerere de chemare în judecată, iar la 07.05.2018 a depus cerere de completare a temeiului acțiunii, împotriva statului Republica Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Consiliul Superior al Magistraturii, Serviciul Fiscal de Stat și Casa Națională Asigurări Sociale. A solicitat recunoașterea ilegală a reținerii impozitului pe venit și în fondul de pensii din indemnizația unică de concediere, obligarea achitării din bugetul de stat a sumei de 40 256.74 lei și 14 275.44 lei reținute din indemnizația unică de concediere ca impozit pe venit (18%) și în fondul de pensii (6%), total 54 532.18 lei.

I. Indemnizația unică de concediere a judecătorului

1. În conformitate cu art. 114 al Constituției RM, art. 1 alin. (1) și (2) al Legii privind statutul judecătorului, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătoarești prin intermediul judecătorului, unicul purtător al puterii judecătoarești investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

1.1. Conform art. 116 alin. (1) și (2) al Constituției RM, art. 11 alin. (1), 25 alin. (1) lit. a) al Legii privind statutul judecătorului, *judecătorii judecătorilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție de către Președintele Republicii Moldova la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit, în cazul depunerii cererii de demisie.*

1.2. Potrivit art. 121 alin. (2) al Constituției RM, art. 26 alin. (1) și (3) al Legii privind statutul judecătorului, se consideră demisie a judecătorului, plecarea onorabilă a acestuia din funcție. Indemnizațiile și alte drepturi ale judecătorilor sănt stabilite prin lege. Judecătorului demisionat i se plătește o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani complet lucați în funcția de judecător.

1.3. Din conținutul normelor constituționale, ale normelor de drept material, inclusiv ale Legii privind statutul judecătorului, cum a fost menționat și în pct.105 al hotărârii nr. 27 din 20.12.2011 a Curții Constituționale, statutul judecătorului nu trebuie raportat sau asimilat cu cel al oricărora altor persoane și autorități publice, indiferent de ierarhia lor în stat.

1.4. Statutul judecătorului nu constituie un privilegiu al persoanei judecătorului, dar constituie un atribut al întregii societăți, dat fiind că judecătorul este chemat să asigure protecția drepturilor și intereselor legale ale fiecărui membru al societății.

1.5. Așadar, reieșind conținutul legii și al statutului judecătorului, Președintele Republicii Moldova, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, numește judecătorul să activeze în cadrul judecătoriei sau a curții de apel, dacă întrunește condițiile legii.

1.6. La înfăptuirea justiției judecătorul este independent, se supune numai legii, acționează din numele legii în cadrul instanței judecătoarești în care a fost numit pentru exercitarea justiției.

1.7. Judecătorul care activează în cadrul judecătoriei și a curții de apel, dacă întrunește condițiile art. 26 alin. (1) și (3) al Legii privind statutul judecătorului, în cazul depunerii cererii de demisie este eliberat din funcție prin demisie de către Președintele Republicii Moldova, în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

2. Judecătorului demisionat i se plătește o indemnizație unică de concediere.

2.1. La 29.07.1992 de către autoritatea competentă reclamantul Pruteanu Victor a fost numit în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei raionului Rîșcani, iar la 30.12.2016 a fost concediat din funcția de judecător în cadrul Curții de Apel Chișinău, în baza cererii de demisie.

2.2 Curtea de Apel Chișinău în cadrul cărei a activat la data demisiei, a calculat indemnizația unică de concediere 237 924 lei și a reținut 40 256.74 lei (18%) impozit pe venit și 14 275.44 lei (6%) în fondul de pensii. Cu toate că la 30.12.2016 a fost concediat din funcția de judecător, pe cardul bancar a fost transferată numai la 27.11.2017 suma de 183 391.82 lei.

2.3. În temeiul art. 26 alin. (1) și (3) Legea privind statutul judecătorului, judecătorului demisionat se plătește o indemnizație unică de concediere.

2.4. Din sensul normelor citate se desprinde că, judecătorul curții de apel se concediază de către Președintele Republicii Moldova în baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, la cererea de demisie a judecătorului.

2.5. Necesită evidențiat că judecătorul demisionat nu mai activează în funcția de judecător. Judecătorului demisionat și care nu mai activează în funcția de judecător, se achită din bugetul de stat o indemnizație unică de concediere.

2.6. Necesită remarcat că, judecătorul nu este angajat în funcție de către instanța de judecată în cadrul căreia activează. Respectiv, instanța de judecată nu este angajatorul (patronul) judecătorului, iar judecătorul nu este angajatul acestei instanțe judecătoarești. Nu este întemeiată referința la oarecare raport de muncă încheiat între Curtea de Apel Chișinău cu judecătorul Pruteanu Victor și calitatea de angajator al Curții de Apel Chișinău și de angajat al judecătorului.

2.7. *Nici în art. 26 a Legii cu privire la statutul judecătorului, nici în o altă normă de drept material în vigoare, nu este dată noțiunea de "indemnizație unică de concediere a judecătorului".*

2.8. Potrivit art. 1 Legea privind sistemul public de asigurări sociale, în sensul acestei legi, *în cadrul sistemului de protecție socială pot fi acordate persoanelor asigurate indemnizații, ajutoare, pensii, prestații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacitatii de muncă, alte prestații, prevăzute de legislație*.

2.9. Din sensul legii citate se desprinde că:

a) indemnizația unică de concediere a judecătorului este o plată distinctă care se achită judecătorului în cazul concedierii din funcție, dacă judecătorul concediat întrunește condițiile art. 26 alin. (1) și (3) al Legii privind statutul judecătorului (judecătorul se plătește o indemnizație unică de concediere în cazul demisiei, adică a plecării onorabile a judecătorului din funcție, *dacă în exercițiul funcțiunii și în afara relațiilor de serviciu nu a comis fapte care discreditează justiția sau compromis cinstea și demnitatea de judecător*).

b) indemnizația unică de concediere a judecătorului constituie un mijloc de asigurare materială a judecătorului care a demisionat și care nu mai exercită atribuții de judecător;

c) indemnizația unică de concediere a judecătorului constituie o contrabalanță prevăzută de lege, în raport cu restricțiile, responsabilitățile și interdicțiile la care a fost supus prin lege în perioada exercitării atribuțiilor de judecător, precum și în raport cu atitudinea și comportamentul judecătorului atât în exercițiul funcțiunii, cât și în afara relațiilor de serviciu, manifestate prin neadmitterea fapte care discreditează justiția sau care compromis cinstea și demnitatea de judecător;

d) indemnizația unică de concediere a judecătorului nu constituie o remunerație a judecătorului în funcție în formă de salariu sau alte plăți care rezultă din activitate și din care sunt reținute toate impozitele prevăzute de lege, inclusiv impozitul pe venit și în fondul de pensii;

e) indemnizația unică de concediere a judecătorului este una din componentele de bază ale asigurării independenței judecătorului reglementată prin lege, concomitent cu alte componente, inclusiv și cu remunerația (salarizarea) judecătorului, cu asigurarea materială și socială a judecătorului.

2.10. Astfel, indemnizația unică de concediere a judecătorului *constituie un drept unic, o plată unică*, care se achită potrivit legii la demisia judecătorului din funcție. Indemnizația unică de concediere a judecătorului nu constituie un venit brut impozabil.

II. Impozitul pe venit din indemnizația unică de concediere a judecătorului

3. Normele Codului Fiscal stabilesc principiile impozitării în Republica Moldova, principiile de determinare a obiectelor impunerilor fiscale.

3.1. Conform art. 3 alin. (4) și (5) Cod Fiscal, impozitarea se efectuează *în baza prezentului cod și a altor acte normative, publicate oficial*. Interpretarea (explicarea) prevederilor prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, este de competență autorității care le-a adoptat, dacă actul respectiv nu prevede altfel și urmează a fi publicată în mod oficial.

3.2. Potrivit:

a) art. 5 pct. 2) Cod Fiscal, următoarele noțiuni se aplică în scopul impozitării: 2) *Contribuabil, subiect al impunerii* – persoana care conform legislației fiscale este obligată să calculeze și/sau să achite la buget orice impozite și taxe, persoana care conform legislației fiscale este obligată să rețină sau să perceapă de la altă persoană și să achite la buget plătile indicate;

b) art. 6 alin. (1), (5) lit. a) Cod Fiscal, impozitul este o plată obligatorie cu titlu gratuit, care nu ține de efectuarea unor acțiuni determinate și concrete de către organul împunericit sau de către persoana cu funcții de răspundere a acestuia pentru sau în raport cu contribuabilul care a achitat această plată.(?) Sistemul impozitelor de stat include: a) *impozitul pe venit*.

c) art. 6 alin. (7), (8) lit. b), c), d), (9) lit. a)-c) Cod Fiscal, relațiile ce țin de toate impozitele enumerate la alin.(5) și (6) se reglementează de prezentul cod și de alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. *Impozitele enumerate la alin.(5) se bazează pe următoarele principii:* b) *certitudinea impunerii*–existența de norme juridice clare care exclud interpretările arbitrare, claritate și precizie a termenelor, modalităților și sumelor de plată pentru fiecare contribuabil, permitând acestuia o analiză ușoară a influenței deciziilor sale de management financiar asupra sarcinii lui fiscale; c) *echitatea fiscală* – tratare egală a persoanelor fizice și juridice, care activează în condiții similare, în vederea asigurării unei sarcini fiscale egale; d) *stabilitatea fiscală* – efectuare a oricărora modificări și completări ale prevederilor legislației fiscale nemijlocit prin modificarea și completarea prezentului cod. *La stabilirea impozitelor se determină următoarele elemente:* a) *obiectul impunerii*–materia impozabilă; b) *subiectul impunerii* (contribuabilul)–persoana specificată la art.5 pct.2); c) *sursa de plată a impozitului*–sursa din care se achită impozitul sau taxa.

3.3. Conform art. 7 alin. (1) Cod Fiscal, *impozitele se stabilesc, se modifică sau se anulează exclusiv prin modificarea și completarea prezentului cod.*

3.4. Potrivit art. 12 pct. 4), 12¹ alin. (1) Cod Fiscal, în sensul prezentului titlu, se definesc următoarele noțiuni: *venit impozabil* – venitul brut, inclusiv facilitățile acordate de angajator, obținut de contribuabil din toate sursele într-o anumită perioadă fiscală, cu excepția deducerilor și scutirilor, aferente acestui venit, la care are dreptul contribuabilul conform legislației fiscale. Prin perioadă fiscală privind impozitul pe venit se înțelege anul calendaristic la încheierea căruia se determină venitul impozabil și se calculează suma impozitului care trebuie achitată.

3.5. Potrivit art. 14 alin. (1) lit. a)-e) și alin. (2) Cod Fiscal *obiect al impunerii* îl constituie: a) venitul din orice surse obținut de persoanele care desfășoară activitate de întreprinzător, de persoanele care desfășoară servicii profesionale, precum și de persoanele care practică activitate profesională în sectorul justiției; b) venitul din orice surse obținut de persoanele care nu desfășoară activitate de întreprinzător; b¹) venitul din orice surse obținut de persoanele care desfășoară activități independente; c) venitul din investiții și financiar din orice surse obținut de persoanele care nu desfășoară activitate de întreprinzător; d) venitul din orice surse obținut de persoanele care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova; e) venitul obținut de persoanele care nu desfășoară activitate de întreprinzător pe teritoriul Republicii Moldova. *Sursele de venit sunt stabilite în cap.2 și 11.(?)*

4. Potrivit art. 18 lit. a)-o) Cod Fiscal, în venitul brut se includ: a) *venitul* provenit din activitatea de întreprinzător, din activitatea profesională sau din alte activități similare; b) *venitul de la activitatea societăților* obținut de către membrii societăților și venitul obținut de către acționarii/ deținătorii de unități (titluri) emise de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare; c) *plătile pentru munca efectuată și serviciile prestate (inclusiv salariile), facilitățile acordate de angajator, onorariile, comisioanele, primele și alte retribuții similare*; d) *venitul din chirie* (arendă); e) *creșterea de capital* definită la art.40 alin.(7); f) *venitul* aferent provizioanelor neutilizate conform art.24 alin. (16), art.31 alin.(6); f¹) *suma diminuărilor reducerilor* pentru pierderi la active și la angajamente condiționale în urma îmbunătățirii calității acestora pe parcursul perioadei fiscale; f²) *suma diminuărilor provizioanelor* destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobînzilor aferente în urma îmbunătățirii calității și/sau rambursării acestora pe parcursul perioadei fiscale; g) *venitul* obținut sub formă de *dobîndă*; h) *royalty* (redevențe); i) *anuitățile*, inclusiv primite în baza tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte; sumele și despăgubirile de asigurare primite în baza contractelor de asigurare și coasigurare și neutilizate conform art.22. Excepție fac cele prevăzute la

art.20 lit.a); j) *venitul rezultat din neachitarea datoriei* de către agentul economic, cu excepția cazurilor cînd formarea acestei datorii este o urmare a insolvențăii contribuabilului; k) *dotațiile de stat, primele și premiile care nu sunt specificate ca neimpozabile* în legile prin care se stabilesc aceste plăti; l) *sume obținute de pe urma acordului (convenției) de neangajare în activitatea de concurență*; n) *veniturile obținute, conform legislației, ca urmare a aplicării clauzei penale*, în formă de despăgubire *pentru venitul ratat*, precum și ca urmare a reținerii arvunei sau restituirii arvunei; o) *alte venituri care nu au fost specificate la literele menționate și care nu sunt neimpozabile conform legislației fiscale*.

4.1. Prin art. 20 lit. g) Cod Fiscal în vigoare până la 01.05.2015, a fost reglementat expres că, sunt surse de venit neimpozabile și nu se includ în venitul brut indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației.

4.2. Prin legea nr. 71 din 12.04.2015 în vigoare de la 01.05.2015, a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal.

4.3. Abrogarea de la 01.05.2015 lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, prin sine nu constituie temei legal pentru reținerea din indemnizația unică de concediere, a impozitului pe venit și în fondul de pensii.

4.4. Pentru reținerea din indemnizația unică de concediere impozitul pe venit, este absolut necesar ca prin norma legii fiscale să fie reglementat expres că indemnizația unică de concediere constituie venit brut și sursă de venit împozabil.

5. Art. 26 alin. (3) Legea cu privire la statutul judecătorului, nu reglementează că indemnizația unică de concediere a judecătorului demisionat/pensionat, constituie o sursă de venit împozabilă.

5.1. Prin o diversitate largă a normelor legale este reglementată achitarea unei plăti unice la concediere din funcție, care însă au fost numite diferit: *indemnizație* de concediere; *drepturi* plătite potrivit dispozițiilor legale la desfacerea contractului de muncă; *indemnizație* de eliberare din serviciu; *indemnizație unică*; *indemnizație unică de concediere*; etc.

5.2. Politica fiscală a Republică Moldova la acest comportament a fost expres reglementată, inclusiv prin norma art. 20 lit. g) Cod Fiscal, de la data adoptării și până la 01.05.2015, potrivit căruia indemnizația unică de concediere constituia o sursă de venit neimpozabilă.

5.3. Această politică fiscală a statului, că indemnizația unică de concediere constituie sursă de venit neimpozabilă, a fost expusă în multiple hotărâri judecătoarești irevocabile pronunțate în pricini civile la acțiunile cu respectivul obiect al litigiului, înaintate pe parcursul anilor împotriva Procuraturii Generale, MAI, instanțelor judecătoarești, etc., care au character obligatoriu și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

6. Prin normele art. 18 Cod Fiscal sunt reglementate expres sursele de venit împozabil. Însă la 30.12.2016, data demisionării reclamantului din funcția de judecatător, prin normele acestei legi nu era expres reglementată o nouă politică fiscală a statului, că indemnizația unică de concediere a judecătorului achitată conform art. 26 alin. (3) Legea cu privire la statutul judecătorului, ar constitui venit împozabil.

6.1. În art. 18 Cod Fiscal (sursele de venit împozabil), lit. o) este reglementat că, în venitul brut se includ: o) alte venituri care nu au fost specificate la literele menționate și care nu sunt neimpozabile conform legislației fiscale.

6.2. Prin interpretarea art. 18 lit. o) Cod Fiscal, se înțelege că în venitul brut se includ și sunt împozabile: 1) veniturile care nu au fost specificate expres în literele art. 18 Cod Fiscal că sunt împozabile; 2) veniturile care nu au fost specificate expres în literele art. 20 Cod Fiscal că sunt neimpozabile; 3) venituri care nu au fost indicate expres în alte norme ale legislației fiscale că sunt neimpozabile.

6.3. Astfel, art. 18 lit. o) Cod Fiscal, către 01.05.2015 (data abrogării lit. g) din art. 20 Cod Fiscal), către 30.12.2016 (data demisionării din funcția de judecător) și până la momentul actual, a fost și este o normă cu character general și de blanchetă, aplicarea cărei nu este posibilă distinct, dar numai în coroborare cu o altă normă legală care reglementează expres că indemnizația unică de concediere a judecătorului: este sau nu este venit brut; este ori nu este neimpozabilă; este ori nu este împozabilă; chiar dacă aceasta (că este sursă împozabilă sau neimpozabilă) nu este prevăzut

expres prin normele art. 18 Cod Fiscal (sursele de venit impozabile) sau chiar dacă aceasta nu este prevăzut expres prin normele art. 20 Cod Fiscal (sursele de venit neimpozabile).

7. *Indemnizația unică de concediere plătită judecătorului demisionat nu este o remunerație a judecătorului, nu este o sumă salarială, nu este un venit brut din care se calculează impozit pe venit, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii, etc.*

7.1. A fost prevăzută expres prin lege această plată înică cu denumirea de *indemnizație unică de concediere a judecătorului*, care de fapt constituie o plată unică la concedierea judecătorului și totodată poate fi apreciată și ca un ajutor material unic la concedierea judecătorului, plată care prin art. 20 lit. q) Cod Fiscal, expres este reglementat că nu se include în venitul brut și nu este impozabil.

7.2. Totodată, legislația fiscală în vigoare la 30.12.2016 nu reglementează expres că indemnizația unică de concediere a judecătorului, expres neimpozabilă până la 01.05.2015, prin abrogarea lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, brusc a devenit venit brut impozabil.

8. Din cele expuse, cu toate că lit. g) din art. 20 Cod Fiscal a fost abrogată de la 01.05.2015, dat fiind că prin normele art. 18 Cod Fiscal nu s-a reglementat expres impozabilitatea indemnizației unice de concediere a judecătorului, iar prin o altă normă a legislației fiscale de asemenea nu este reglementat că indemnizația unică de concediere a judecătorului demisionat este venit brut și este impozabil, nu este interioară legală calcularea de Curtea de Apel Chișinău a unei rețineri din indemnizația unică de concediere impozitul pe venit, în temeiul art. 18 lit. o) Cod Fiscal, normă de blanchetă, fără o referire și la o altă normă din legislația fiscală în vigoare prin care să fie reglementat expres că indemnizația unică de concediere a judecătorului este venit brut impozabil.

9. În așa circumstanțe, din indemnizația unică de concediere a judecătorului care a demisionat și care a întrerupt activitatea, nu pot fi calculate și reținute impozite, inclusiv impozitul pe venit. Neîntemeiat din indemnizația unică de concediere de 237 924 lei a reclamantului s-a reținut 40 256.74 lei (18%) impozitul pe venit. Urmează să fie admisă cerința și impusă achitarea plății de 40 256.74 lei.

III. Contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorie (în fondul de pensii) din indemnizația judecătorului concediat

10. Potrivit art. 23 alin. (1) lit. c) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, (1) *contribuția de asigurări sociale nu se datoră asupra sumelor reprezentând: ...; c) drepturile plătite, potrivit dispozițiilor legale, în cazul desfacerii contractelor de muncă.*

11. Conform art. 9 din anexa 5 al Legii bugetului asigurării sociale de stat pe anul 2016, *nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art. 186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art. 26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.*

12. Conform art. 11 din anexa 5 a Legii bugetului asigurării sociale de stat pe anul 2018, *nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizațiile prevăzute la art. 17 din Legea nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și la art. 21 din Legea nr. 80/2010 cu privire la statutul personalului din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică.*

12.1. Conform art. 17 alin. (1) al Legii nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, la expirarea mandatului, *în caz de demisie*, revocare sau eliberare din funcție, *persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestei persoane nu prevede un alt quantum al indemnizației.*

13. Astfel:

a) prin art. 23 alin. (1) lit. c) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, este expres reglementat că contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra drepturilor plătite conform dispozițiilor legale, în cazul concedierii, în care se include și indemnizația unică de concediere a judecătorului;

b) prin art. 9 din anexa 5 a Legii bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2016, a fost reglementat expres că se calculează contribuții de asigurări sociale din indemnizația unică de concediere a judecătorului acordată prin art.26 alin.(3) Legea cu privire la statutul judecătorului;

c) prin art. 11 din anexa 5 a Legii bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2018, nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii din indemnizațiile prevăzute la art. 17 Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în care se include și indemnizația unică de concediere a judecătorului.

14. Din cele relatate, este evident contradictoriu:

a) art. 23 alin. (1) lit. c) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale care reglementează că contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra drepturilor plătite conform dispozițiilor legale, în cazul concedierii;

b) și art. 9 din anexa 5 a Legii bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2016 care reglementează că se calculează contribuții de asigurări sociale din drepturile plătite conform dispozițiilor legale, în cazul concedierii.

15. Prin art. 9 din anexa 5 a Legii bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2016, s-a admis evident un tratament discriminatoriu, dat fiind că pentru judecătorii demisionarea/pensionarea în anumite condiții ale legii este evidentă și/sau obligatorie în 2016, prin Legea bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2016 s-a reglementat calcularea contribuților de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din indemnizația unică de concediere a acestora, iar pentru judecătorii demisionarea/pensionarea căror este evidentă și/sau obligatorie în 2018 s-a reglementat că nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din indemnizația unică de concediere a acestora.

16. În așa circumstanțe de drept (reglementate prin: art. 23 alin. (1) lit. c) Legea privind sistemul public de asigurări sociale; art. 9 anexa 5 Legea bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2016; art. 11 anexa 5 Legea bugetului asigurări sociale de stat pe anul 2018):

a) din indemnizația unică de concediere a judecătorului care a demisionat și care a început activitatea, nu pot fi calculate și efectuate rețineri în fondul de pensii;

b) din indemnizația unică de concediere a judecătorului care a demisionat și care a început activitatea, nu poate fi calculată contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6%.

16.1. Neîntemeiat din indemnizația unică de concediere de 237 924 lei a reclamantului s-a reținut 14 275.44 lei (6%) în fondul de pensii. Urmează a fi admissă cerința și impusă achitarea plății de 14 275.44 lei.

17. Totodată, nu au fost publicate date statistice care să denote o criză economică profundă a statului în anul 2016, care să motiveze și să dicteze o necesitate rezonabilă prin legea bugetului asigurări sociale de stat pentru anul 2016 să se calculeze și să se rețină contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din indemnizația unică de concediere a judecătorului, care să justifice ingerința în veriga de bază a unui stat de drept, asupra independenței judecătorului, asupra independenței instanței judecătoarești, asupra independenței puterii judecătoarești.

18. De asemenea nu au fost publicate date statistice care să confirme o schimbare radicală a situației economico-financiare a statului, care să motiveze și să dicteze o necesitate rezonabilă prin legea bugetului asigurări sociale de stat pentru anul 2018 să nu se calculeze și să nu se rețină contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din indemnizația unică de concediere a judecătorului.

19. Astfel spus, situația economico-financiară a statului nu a impus adoptarea unor legi prin care să fie aplicate măsuri economico-legale austere față de judecătorii demisionați în anul 2016 încât să fie privați aceștea de plată unei părți din indemnizația de concediere, în raport cu judecătorii demisionați în anul 2018 care prin lege nu au fost privați de plata unei părți din indemnizația de concediere.

IV – EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

20. Potrivit art. 1 alin. (3) al Constituției RM, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

20.1. Potrivit art. 7 al Constituției RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

20.2. Potrivit art. 15 al Constituției RM, cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

20.3. Potrivit art. 16 alin. (2) al Constituției RM, toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

20.4. Potrivit art. 20 al Constituției RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătoarești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngădi accesul la justiție.

20.5. Potrivit art. 54 alin. (1) al Constituției RM, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

20.6. Potrivit art. 58 alin. (2) al Constituției RM, sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

21. Prin urmare, reiterăm că:

a) art. 18, lit. o) Cod Fiscal a fost și este o normă cu caracter general și de blanchetă, aplicarea căruia nu este posibilă distinct, dar numai în coroborare cu o altă normă legală care să reglementeze expres că indemnizația unică de concediere a judecătorului: este sau nu este venit brut; este ori nu este neimpozabilă; este ori nu este impozabilă, dacă aceasta (că este sursă impozabilă sau neimpozabilă) nu este prevăzut expres prin normele art. 18 Cod Fiscal (sursele de venit impozabile) sau prin normele art. 20 Cod Fiscal (sursele de venit neimpozabile);

b) indemnizația unică de concediere plătită judecătorului demisionat, nu este o sumă salarială și nu este un venit brut din care se calculează impozit pe venit, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii, etc. A fost prevăzută prin lege expres această plată unică cu denumirea de indemnizație unică de concediere a judecătorului demisionat, care de fapt constituie o plată unică la concedierea judecătorului și totodată poate fi apreciată și ca un ajutor material unic la concedierea judecătorului demisionat, care prin art. 20 lit. q) Cod Fiscal, expres este reglementat că nu se include în venitul brut și nu este impozabil;

c) legislația fiscală în vigoare la 30.12.2016 nu reglementează expres că indemnizația unică de concediere a judecătorului, expres neimpozabilă până la 01.05.2015, prin abrogarea lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, a devenit venit brut impozabil;

d) prin adoptarea legii sesizate, statul a diminuat drepturile și interesele legale, inclusiv ale autorului sesizării și a dat dovedă de un tratament discriminatoriu, prin ce a încălcat prevederile art. 16 alin. (2) și 54 alin. (1) al Constituției RM. Ori, indemnizația unică de concediere din sensul logicei juridice și expres prin din art. 20 lit. g) Cod fiscal era reglementat că este venit neimpozabil, însă urmăre a abrogării lit. g) din art. 20 Cod fiscal, s-a permis ca fără o reglementare directă prin lege, să fie dată de autoritatea fiscală o nouă, inversă apreciere sensului indemnizației unice de concediere, ca un venit impozabil;

e) reținerea contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din indemnizația unică de concediere a judecătorului la fel este contrară prevederilor menționate ale Constituției, deoarece cu toate că atât prin sensul său juridic, cât și potrivit art. 23 alin. (1) lit. c) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra drepturilor plătite conform dispozițiilor legale în cazul concedierii, totuși prin norma legii bugetului asigurări sociale, adoptată anual, s-a admis reglementări absolut contradictorii și pentru

anul 2016 s-a prevăzut efectuarea reținerilor din indemnizația unică de concediere a judecătorului, iar în anul 2018 (ca de altfel și până în anul 2015) s-a prevăzut să nu fie efectuate rețineri din indemnizația unică de concediere a judecătorului. Însă nu a fost o schimbare radicală a situației financiare a statului Republica Moldova, care să dicteze și să motiveze necesitatea adoptării unor reglementări absolut contradictorii de la an la an;

f) este cert că tratamentul deiferențiat pe care-l generează normele contestate nu poate fi justificat.

22. În urma celor relatate, invocăm neconcordanța prevederilor supuse verificării, cu drepturile și libertățile fundamentale proclamate de Constituția RM și considerăm, că Curtea Constituțională urmează a fi sesizată pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a normelor respective.

V CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

23. În baza celor invocate, solicit Curții Constituționale RM, să declare neconstituționalele dispozițiile:

- Pct. 7 din Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 01.05.2015, prin care a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, potrivit căruia, indemnizația unică de concediere era reglementată expres ca venit neimpozabil.

- Art. 9 din anexa 5 a Legii nr. 156 din 01.07.2016 bugetului de stat pe anul 2016, potrivit căruia nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art.186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art.26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

VI. LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE

- Cererea de chemare în judecată;
- Cererea de concretizare temeiul acțiunii.

VII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

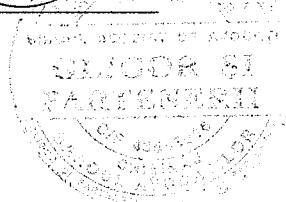
- Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: Chișinău

Data: 28. 09.2018

Semnatura _____

Semnatura _____

ÎNCHIEIRE

28 septembrie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător - Victoria Sanduța
grefier - Gabriela Juc

examinând în ședință publică, cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pruteanu către Curtea de Apel Chișinău și Ministerul Finanțelor privind obligarea achitării plății reținute din indemnizația unică,

c o n s t a t ā :

1. La 19 februarie 2018, Victor Pruteanu a depus cerere de chemare în judecată către Curtea de Apel Chișinău și Ministerul Finanțelor cu privire la recunoașterea ilegală a reținerea și obligarea achitării din bugetul de stat, prin intermediul Curții de Apel Chișinău a sumei în mărime de 54 532,18 lei, reținută din indemnizația unică de concediere cu titlu de impozit pe venit și încasarea din bugetul de stat suma de 79 851, 92 lei pentru întîrzierea cu 330 zile, de la 30.12.2016 până la 27.11.2017, a achitării unice de întîrziere.
2. În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 30.12.2016 a demisionat din funcția judecător al Curții de Apel Chișinău. S-a calculat indemnizația unică de concediere din funcția de judecător pentru perioada de activitate de la 29.07.1992 până la 30.12.2016 în sumă de 237 924 lei din salariul lunar de 19 827 lei la data demisiei. Din suma calculată a indemnizației unice de concediere de 237 924 lei, Curtea de Apel Chișinău a reținut 40 256,74 lei (18%) impozit pe venit și 14 275,44 lei (6%) în fondul de pensii. Pe card a fost transferată la 27.11.2017 suma de 183 391,82 lei. La 12.12.2017 a fost depusă Curții de Apel Chișinău cererea nr. înregistrare 34308 de achitare a sumei reținute din indemnizația unică de concediere, 40 256,74 lei impozitul pe venit și 14 275,44 lei în fondul de pensii, dar a fost respinsă prin răspunsul nr. 4-35/8-2688 din 26.12.2017 înmânat contrasemnătură la 18.01.2018, cu motivarea că suma achitată în baza art. 26 alin. (3) Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit art. 18 lit. o) Cod Fiscal sunt surse de venit impozabile, deoarece prin legea nr. 71 din 12.04.2015 în vigoare de la 01.05.2015 a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal prin care indemnizația unică de concediere era reglementată ca sursă de venit neimpozabilă. Se menționează că faptul că prin legea nr. 71 din 12.04.2015 în vigoare de la 01.05.2015 a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal prin care indemnizația unică de concediere era reglementată ca sursă de venit neimpozabilă, nu constituie temei legal pentru reținerea din indemnizația unică de concediere calculată și achitată în conformitate cu art. 26 alin. (3) Legea cu privire la statutul judecătorului, a impozitului pe venit și în fondul de pensii. Politica fiscală a statului la acest comportament a fost expres reglementată, inclusiv prin norma art. 20 lit. g) Cod Fiscal în vigoare până la 01.05.2015, că indemnizația unică de concediere constituie sursă de venit neimpozabilă. Această politică fiscală a statului reglementată legal că indemnizația

unică de concediere constituie sursă de venit neimpozabilă, a fost expusă și apărată și prin multiple hotărâri judecătorești pronunțate în pricinile civile la acțiunile cu respectivul obiect al litigiului înaintate pe parcursul anilor împotriva angajatorului autoritate publică în persoana Procuraturii Generale, MAI, instanțelor judecătorești, etc. Prin normele art. 18 Cod Fiscal sunt reglementate expres sursele de venit impozabile. Însă prin normele acestei legi în vigoare la 30.12.2016, data demisionării din funcția de judecată, nu era expres (exhaustiv) reglementată o oarecare nouă politică fiscală a statului potrivit cărei indemnizația unică de concediere a judecătorului calculată conform art. 26 alin. (3) Legea cu privire la statutul judecătorului, deja să fie apreciată ca sursă de venit impozabilă. Prin art 26 alin. 3 Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul demisionat sau pensionat î se plătește o indemnizație unică la concediere egală cu 50 % din produsul înmulțirii salariului său mediu lunar la numărul de ani lucrați în funcția de judecător.

3. În ședință de judecată, reprezentantul reclamantului, Victor Pruteanu, avocatul Viorica Gligor a înaintat o cerere, prin care a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a Pct. 7 din Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 01.05.2015, prin care a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, potrivit căruia, indemnizația unică de concediere era reglementată expres ca venit neimpozabil. și Art. 9 din anexa 5 a Legii nr. 156 din 01.07.2016 bugetului de stat pe anul 2016, potrivit caruia nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art. 186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art.26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.
4. Reprezentanții părților , Curtea de Apel Chișinău și Ministerului Finanțelor , IFPS, nu s - au prezentat fiind legal citați.
5. Analizând cererea formulată de către avocatul Viorica Gligor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța consideră necesar de a o admite, din următoarele considerente.
6. În conformitate cu art. 12¹ Cod de procedură civilă este prevăzut că, (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituitonalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. (2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeinicieei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
 - b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile.

7. În acest context, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: “[§82] Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
 - a. obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b. excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
 - c. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
 - d. nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
8. [§83] Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate **constituie competența exclusivă a Curții Constituționale**. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.”
9. Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că aceasta vizează textul conținut în Pct. 7 din Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 01.05.2015, prin care a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, potrivit căruia, indemnizația unică de concediere era reglementată expres ca venit neimpozabil și Art. 9 din anexa 5 a Legii nr. 156 din 01.07.2016 bugetului de stat pe anul 2016, potrivit caruia nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art. 186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art.26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.
10. În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.
11. Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că normele vizate constituie obiect al controlului de constituționalitate, fiind incluse în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.
12. Cererea de ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reprezentantul reclamantului Victor Pruteanu, avocat Viorica Grigor, normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, în litigiul aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul

- Centru) (dosar nr.3 – 224/18 (12 – 3 – 12741 – 27022018) în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pruteanu către Curtea de Apel Chișinău și Ministerul Finanțelor privind obligarea achitării plății reținute din indemnizația unică.
13. Din aceste considerente, ținând cont că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecății, având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeinicieei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reclamantului și ridică excepția de neconstituționalitate a Pct. 7 din Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 01.05.2015, prin care a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, potrivit căruia, indemnizația unică de concediere era reglementată expres ca venit neimpozabil. și Art. 9 din anexa 5 a Legii nr. 156 din 01.07.2016 bugetului de stat pe anul 2016, potrivit căruia nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art. 186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art.26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.
14. În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se ridică excepția de neconstituționalitate a Pct. 7 din Legea nr. 71 din 12.04.2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 01.05.2015, prin care a fost abrogată lit. g) din art. 20 Cod Fiscal, potrivit căruia, indemnizația unică de concediere era reglementată expres ca venit neimpozabil. și Art. 9 din anexa 5 a Legii nr. 156 din 01.07.2016 bugetului de stat pe anul 2016, potrivit căruia nu se calculează contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii (inclusiv contribuția individuală de asigurări sociale de stat obligatorii de 6% din salariu și din alte drepturi plătite de angajator angajatului) din următoarele drepturi și venituri: indemnizația de eliberare din serviciu în mărimile indicate în art. 186 din Codul muncii, plătită conform legislației, cu excepția indemnizației unice acordate potrivit art.26 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Se remite Curții Constituționale prezenta Încheiere, Sesizarea, copia cererii de chemare în judecată, copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, copia dosarului pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac

Președintele ședinței,
Judecător

Victoria Sanduță

COPIA CORESPUNDE
CU ORIGINALUL